

viên nói gì nếu họ không hét lên từ một khoảng cách đủ gần. Nhưng cậu không đến trường dành cho người điếc. Chúng tôi không cho phép nó học ngôn ngữ ra hiệu. Chúng tôi rất kiên định rằng con trai chúng tôi sẽ sống một cuộc sống bình thường, giao tiếp với những đứa trẻ phát triển bình thường, và cương quyết không từ bỏ quyết định của mình, dù rất hao tổn thần kinh và mất thì giờ cãi cò với quan chức nhà trường.

Khi con trai tôi học trong trường đại học, nó thử một thiết bị nghe chạy điện, nhưng không có kết quả.

Tuần sau, hoàn toàn do tình cờ mà nó vớ được một thiết bị nghe khác, nhưng nó không vội đeo thử vì sợ lại thất vọng. Khi nó cuối cùng cũng quyết định, đeo thiết bị và bật lên, thì - ôi diệu kỳ! - dường như theo lệnh chiếc đĩa thần, mơ ước cả đời của nó đã được thực hiện - nó nghe được! Rõ gần như với người có thính giác bình thường.

Trần ngập hạnh phúc được bước vào thế giới âm thanh, nó lao ra điện thoại để gọi điện về cho mẹ - nó nghe lời mẹ thật rõ ràng. Lần đầu tiên trong đời nó nghe rõ lời các giáo sư trên giảng đường. Lần đầu tiên trong đời nó có thể nói chuyện thoải mái với mọi người mà không cần họ phải nói to. Thế giới thay đổi.

Mong muốn bắt đầu đem lại lợi ích, nhưng chiến thắng vẫn chưa hoàn toàn. Con trai tôi còn phải tìm kiếm một con đường đi cụ thể và biến khuyết tật của mình thành tài sản có giá trị.

----- ÔI, NHỮNG ÂM THANH DIỆU KỲ!

Còn chưa đủ sức hiểu hết ý nghĩa của sự việc, nhưng không nén nổi sung sướng được làm quen với thế giới âm thanh mới, nó viết một bức thư cho nhà sản xuất thiết bị nghe và hào hứng kể về trường hợp của mình. Không hiểu tại sao công ty mời chàng trai đến Nữu-ước. Khi nó tham quan nhà máy và nói chuyện với kỹ sư trưởng, có điều gì đó - tia sáng, sự cảm hứng hay một ý niệm (bạn muốn gọi thế nào cũng được) - đã loé lên trong nhận thức của nó. Ít nhất thì cũng chính ý nghĩ loé lên này đã biến khuyết tật của nó thành tài sản và bắt đầu đưa lại cái lợi - bằng tiền cũng như bằng hạnh phúc của hàng nghìn người bất hạnh.

Nó nghĩ ra rằng câu chuyện về thế giới riêng của nó đã thay đổi, nếu được kể lại dưới hình thức này hay hình thức khác, chắc sẽ giúp cho hàng triệu người điếc đang sống thiếu thiết bị nghe.

Suốt một tháng nó tích cực nghiên cứu, phân tích hệ thống bán máy nghe và nghĩ cách liên hệ với người điếc trên toàn thế giới để chia sẻ với họ cảm giác mới của mình. Sau đó nó lập kế hoạch hai năm. Khi nó giới thiệu kế hoạch này với công ty, họ đã nhận ngay nó vào biên chế để thực hiện ý tưởng đã định.

Khi bắt đầu công việc, nó có mơ ước rằng số phận của nó sẽ mang lại